

մեր» աղօթք պիտի ասէ և իւր ձեռքը հղով գեանից վերցնելով իր լեզուի վրէժը և ապա ազատուի:

Երկրորդ կանոն. — Տղայի մը լեզուն իր ընկերացի և թէ՛ այլոց մասին որ հայհոյող թիւն բերնէն լսուի՝ մեծ գլխք մը ձեռնատուով մէկ ոտաց վրայ կէս ժամ առաջ այս կողմ այն կողմ նայելու, և ապա զսինն ձնկերէ վրայ Հայր մեր» ասելով զատուի:

Երրորդ կանոն. — Այն տղան որ ընկերէն ձեռք կամ սառնք իւր քրոջ ձեռքը վարժառան է և կամ տնէն բան գողանէ և ջովը տեսնուի՝ ձեռներէ մէջ 12 վրէժ ձեռն ըղձուներու է, և ջրի սալուր վրէժ կախուած մէկ ժամու չտալ՝ վերջը Հայր մեր»ով ազատուի:

Չորրորդ կանոն. — Գիւղի տղայացի իւր քեր կամ ձեռն տան եղելուց և կամ վարժառան մէջ պատահած գործեր որոնց այստեղ այնտեղ պատմէ՝ մեծ փայտ թեւի վրայ դնելով՝ երկու տղայ գլխք վրայ Հայր մեր» ասեն և ազատուին:

Հինգերորդ կանոն. — Առաւօտեան երեկոյեան անխախտ ո՛վ որ ժամն ամայ, նաև երեք մուր քսելու է և ժամ ձնկերի վրայ դասն ասելով՝ վրէժ Հայր մեր»ով ազատուի:

Վեցերորդ կանոն. — Քարի կամ փայտ խողաչոյ տղային պէտք է որ երկու տղայ ականջներէն բռնեն, մէկ անգամ տանին վարժատան վերէ զլուխ, և ջրի փայտ ոտաց տակ զարկով վերջը Հայր մեր»ով ազատուի:

Եօթներորդ կանոն. — Եթէ մէկ տղայ որ պանիկ ձայն լսու և վարժառան է կամ, կամ ժամի ձայն առեց՝ եկեղեցի կուտ. և կամ հայր մայր կանչեցին՝ իր քերից մտիկ չուտաւ, կէս ժամ բաց ձեռքով քարի վրայ կայնալու է, եւ վրէժը մի տղայ ականջը ծամէ մինչև որ քերից արտասուք թափէ՝ վերջը Հայր մեր»ով ազատուի:

Ութներորդ կանոն. — Ձեր ձեռներէ ոտներ նայելու ենք, որի ձեռն որ մայր չեղաւ՝ կատափ պէս լկելու է՝ մինչև անքլուի: Ե տեսեր որ յստակ չեղաւ՝ ուղիք վրայ կայնալու է, և թէ գլուխ հանդերձ մաքուր չեղաւ, հզուած կամ քալուած, աղօթքի ժամանակ ասելով ձնկերէ վրայ մէկ քար գիրի դէմ վրան աղօթք ասելու ենք, որ խեղճ Աստուած:

Այս հանճարեղ կանոնադրէն ներկայացած պատժանաւ դրուելուց և ձեռն ձայնի ոգիով գրեթէ մեր բոլոր զպարտան մէջ կիրարկուած պատժական դրուելուն մէջ կիրարկուած պատժական դրուելուն մասով որ այդ զպարտեքերը կամարող միակ զորութեան եղած է երկրի որ եթէ ուրիշ ու լուսազոյն և կարող տարրերու հետ յոխանց՝ վարժապետնաորի հանգամանք տալու, տղանք անհշտախախտ լինելու պատժանելու, ու ժայռեթիւն ղեկ տղաներու արտին մէջ տեղութիւն սնուցանելու, և անոց զանգղութեան բռնապետսիք երեւոյթի հազցանելու միայն կը ծառայէ:

Հին դուրսեան հետեւող վարժապետ արարանին մէջ պատիժ բաժնի՝ ճշտութեամբ, ապտակ, թուր ու մուր, չարանք կը նշանակէ: Անի օրէնքներէ զծէ ու միայն օրէնք կը ճաննայալով իր կրթմանքի միւս ու նպատակաւոր միջոցները, մանաւանդ օրէնքներու բարոյական, էն մտնող, — անընդ մի իր օրոյնական խոստովութեամբ ի գործ դնէ թէ՛ հաստատաւոր կաղնիքն և թէ՛ զաղուէն ելլ գնդիկին վրայ, առաջինը տալով ու վերջինը կը փշրէ իր վարժապետի սրայ հակադրուած ու սրայ ձեռքուած խախտութեամբ: Անի աղանջներուն անձին մէջ չտեսներ իր նպատակը, Աստուծոյ պատիւներն ու խորհուրդներն չըմտելով յարաբար, ուրիշ ձեռքով ղեկ անոր հետ:

արտոնութիւնսք թնայալացի գաղարկ
ներուսն համար միշտէն ալիւր առնելու
էրմիա գացած է: Մինչեւ ցարդ թրիքա
լաի Մօզաքի կիրճէն անցնող թնայալաց

1870

1875

Sօֆթր. Տ. Ալլահիլէրոյ
ԲԺԻՇԿ, ՎԻՐԱՐԱՌՅԺ
ՄԱՆԿԱՐԱՔԶ
Ամէն օր մինչեւ կէս օր իրանդ կը
ղոմի իւր տունը՝ Լանկա, Մուսա
ճատտէլի, Բիւ 124.
ՄԱՐԱՆԻՆԵՐ
ՀԻՄԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ԽՈՐ
ՄԵՐԵՆԵՐ

